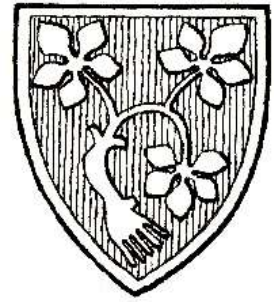

zprávy

roudnické farnosti

13. číslo – únor 2016

ÚVODNÍK

Přátelé v Kristu,

v našich kostelích bývalo zvykem o Silvestru při mši sloužené na poděkování za uplynulý rok shrnout proběhlé události ve farnosti. Protože vás přichází v tento den na bohoslužbu výrazně méně než v neděli a informace by se tak dostaly pouze omezenému počtu farníků, rozhodl jsem se zvolit k poskytnutí základního přehledu toto tištěné médium.

Mezi významné události roku 2015 jistě patří završení Pouti důvěry komunity Taizé, dubnová vikariátní pouť na Říp s panem arcibiskupem, pravidelná děkovná pouť do Staré Boleslavi, ekumenická připomínka výročí smrti Mistra Jana Husa, otevření Klášterního klubu, jáhenské svěcení Jiřího Zemana a společná účast na pohřbu pana preláta Bohumila Koláře.

Po celou letní sezonu se podařilo zajistit každodenní průvodcovskou službu v areálu proboštství.

V červenci již podruhé úspěšně proběhl divadelní festival pořádaný sdružením Oldstars. Nejenom při něm, ale i vícekrátě během roku jsme se stali hostiteli skupin mladých lidí, kteří tímto způsobem získávají nezřídka první možnost setkat se s církevním prostředím.

Odslouženo bylo na území farnosti kolem 350 bohoslužeb s nedělní platností.

Kromě kostelů a kaplí v našem vlastnictví se o všedních dnech konaly pravidelné bohoslužby také v roudnickém domově důchodců, Psychiatrické nemocnici v Horních Beřkovicích, Diakonii Krabčice, domě s pečovatelskou službou ve Straškově a v domě Farní charity.

Pokřtěno bylo 12 dětí a dva dospělí v nebezpečí smrti.

Katechumenát zahájili čtyři dospělí zájemci o křest.

Na první svaté přijímání se připravilo šest dětí.

Do katedrály se vydalo přijmout svátost biřmování pět biřmovanců.

Uzavřeny byly dva sňatky a dvě civilní manželství byla církevně zplatněna.

Pohřebním obřadem jsme se rozloučili se třiceti zesnulými.

Na proboštství se pravidelně konala biblická hodina a setkání Legio Mariae.

Vyučování náboženství se během školního roku účastnilo téměř padesát dětí.

Devět našich mládežníků zahájilo přípravu na biřmování.

Uvedený výčet činnosti si přímo volá po vyslovení poděkování všem pomocníkům. Tedy velké díky a k tomu navíc prémie v pověstné vatikánské měně: Pán Bůh zaplatí!

Požehnanou dobu postní Vám ze srdce přeje Váš kněz

Martin Brousil

INZERCE

Přátelé,

sháníme velkou palici na rozštípání masivních vyschlých vrbových špalků, které pak využijeme na topení na proboštství. Na obyčejné kladivo a klín jsou příliš odolné. Mohl byste nám někdo prosím palici zapůjčit – nejlépe dlouhodobě?

Děkujeme,
za pomocníky
Vítek Bartoš

P.S.

Stále platí, že každý čtvrtek je příležitost se zapojit do práce na proboštství a zahradě, udělat něco užitečného, pohovořit s ostatními a odměnit se jídlem a pitím. Terapie manuální prací je osvědčený prostředek! Přijďte se vyvztekát na těch špalcích! ☺

Děkujeme,
Jan Horák, koordinátor pomocníků

KDO JE KDO

Rozhovory ve Zprávách mám snad ze všeho nejraději, ale jelikož je dělá vždycky Honza Horák, nikdy by nevyšel rozhovor s ním a jeho Zuzanou. A tak jsem je požádala. Nejdřív se cukali, ale pak si dali říct.

Odkud pocházíte? Co jste dělali před tím, než jsme vás začali vídat v roudnickém kostele?

Z: Já jsem z Prahy. Vystudovala jsem DAMU, pracovala jsem a pracuju jako pedagog volného času a divadelní lektor. Zaměřuju se hlavně na práci s mládeží.

J: Mladá Boleslav, Děčín, Uherské Hradiště, Praha, Brno.... hrál jsem divadlo.

Jak a kdy jste se dostali do Roudnice?

Z: Znali jsme se s panem farářem z dřívějška, zpívali jsme spolu chorál. Pak jsme za ním začali jezdit na návštěvy, na kterých jsme si povídali i o tom, jak by mohlo být dobré pracovat v týmu a roudnické proboštství rozzívat nejen pro farníky, ale také pro návštěvy odjinud. A pak pan farář vyslovil tu osudovou nabídku, abychom se k němu připojili úplně.

J: Zavolal mi do Hradiště (později přiznal, že předpokládal, že o odchodu z divadla mě ani nenapadne uvažovat), ale já byl zrovna v období, kdy jsem koketoval s myšlenkou změnit působení, a tak jsem kývnul.

Jak vy dva jste se potkali?

Z: V noci v Tescu (ale trochu jsme se znali z DAMU). Pak jsem se ze dne na den rozhodla a odletěla za Janem do Číny, kde trávil léto. Když jsem si myslela, že umřu žízni někde v čínských horách, říkala jsem si, že jestli tohle přežiju, tak se za toho šílence jednou vdám.

J: Přežila to.

Roli pastoračního asistenta vnímám jako pravou ruku kněze, ale co to obnáší konkrétně v praxi?

Z: Mezi pastoračními asistenty koluje vtip, že když jdete na arcibiskupství na přijímací pohovor a padne otázka „Co budete ve farnosti dělat?“, nesmíte za žádných okolností odpovědět „Co bude potřeba.“ Čemuž je fakt těžké se vyhnout.

J: Máme za úkol otevírat dveře kláštera a zajistit, aby se lidé nevěřící a hledající nebáli vstoupit, respektive aby sami vstoupit chtěli. Dále kontakt s farností a lidmi, kteří na faru přicházejí, pořádání a zajišťování akcí, příprava na svátosti, asistence při liturgii, být k dispozici pro všechny možné události... Situace v Roudnici je výjimečná tím, že fara je původně klášterem s velkým pozemkem, takže také sezónní práce na zahradě, úklid a drobné i větší opravy... prostě.... co je potřeba.

Líbí se vám tu? Co vás nejvíc baví?

Z: Kdyby se nám tu nelíbilo, tak bychom tu nebyli. Nejvíc mě baví, když můžu být u toho, že lidi rostou, zrají, nacházejí – proto mě těší hlavně katecheze. Taky mám moc ráda, když se propojují lidi, co si navzájem mají co důležitého říct, co si nabídnout, s čím si pomoci. Když lidi najdou čas a prostor ke kvalitní komunikaci. A užívám si boření předsudků o církvi – když sem přijíždějí lidi na návštěvu, nejprve svázaní, ustrašení z neznalosti konvencí – pak si užijou překvapení, že spousta věcí je jinak, než si představovali – a pak se třeba začnou vracet.

J: Roudnice má tak nadupanou historii a čím více se s ní seznamuji, tím ji mám radši a baví mě svazovat minulost s přítomností. Hledat, čím klášter byl a vymýšlet, čím by mohl být pro lidi dnes. Mám radost, že se podařilo z bývalého chlěva a skladu vytvořit prostor pro setkávání a žasnu nad tím, jak zajímavá a nečekaná setkání se tam odehrávají. To má cenu.

A co je nejtěžší?

Z: Najít hranici mezi tím, kde končí práce a začíná soukromý život – na faře se to hodně prolíná. Člověk pak často zapomene odpočívat, zastavit, poodejít...

Je taky těžké, že nikdy nic nedotáhnu do takového konce, jak bych si přála. Jen co člověk tak nějak uhasí jednu věc, už skáče po další. A je pro mě těžké se s tím smířit. Často se bavíme o Marii a Martě: já jsem ta Marta, co pořád někde pobíhá a něco řeší, ale sednout si na chvíli Pánovi k nohám a být zticha, to se odkládá až na okamžik, kdy bude hotovo. Jenže ono nebude hotovo nikdy.

J: A také je to běh na velice dlouhou trať. Když jsem se už rok hrabal kramlí ve stěnách sklepa, budoucího klubu, začal jsem malomyslnět. A takových energetických investic s těžko odhadnutelnou návratností je tu hodně. U takových projektů si člověk musí často připomínat ten prvotní moment, kdy si řekl: Hurá, jdeme do toho!

Stíháte vůbec ještě něco jiného?

Z: Ještě dvě pražské práce. Ale „stíháte“ je dost silné slovo.

J: Jednu pražskou práci a vlastní herecké projekty. Ale jak praví žena, nestíháme.

Jak jste našli cestu k víře?

Z: Víra si spíš našla mě. Od dětství mě opatrně obcházela a pak někdy na střední škole natvrdo zaútočila. Když si jdete v Praze koupit knížky k Paulínkám, mají na pokladně misku se srolovanými papírky s nějakým biblickým citátem, který si můžete vzít na cestu. Několikrát za sebou se mi stalo, že jsem si vytáhla větu „Byli jste povoláni Ježíšem Kristem.“ Už jsem pochybovala, že jsou v misce i jiné citáty. Ale je jich tam spousta. A tak jsem to asi měla s vírou – i když jsem přehrabovala, uhýbala, vymlouvala se – vždycky jsem nahmátla ten samý vzkaz.

J: Na konci vysoké školy jsem měl pronajatý byt na Kavčích horách. Jednou v noci už jsem to nemohl vydržet, vyšel jsem na svah nad Vltavou, padl na kolena a řekl: „Věřím – dělej si se mnou, co chceš.“ A tak dělá. A to je vlastně i odpověď na to, jak jsme se tady vzali. Ne?

Jak vnímají vaše rodiny a vaši přátelé, že se tak naplno angažujete pro církev?

Z: Moje maminka s námi do noci skládala poslední Zprávy. :-) Od lidí, se kterými se známe dlouho, jsme z počátku vnímali obavy, jestli jsme se nezbláznili. Ale postupně se to mění v názor, že jsme se zbláznili docela zábavným způsobem.

J: Ať jsem si vymyslel jakýkoli úlet, rodiče mě podporovali. Jsou stateční.

Jací jsme farníci - bdící či spící?

Z: Jak v čem a jak kdo. Cítím se tady dobře a užívám si, že jsme k sobě se spoustou lidí už našli cestu a důvěru – a to není vždycky jednoduché. Dostáváme často odezvu, že naše počínání vypadá docela smysluplně, to nám dává radost a sílu. Máme rádi, když farníci sami chodí s nápady, říkají, co by potřebovali a do dění kolem farnosti se zapojují. Jindy si zase říkáme, tolik zajímavých možností přímo před nosem, proč je lidi nevyužívají daleko víc? Ale připomínáme si, že nesmíme být jako ti troubové, co se vztekají „my jsme vám hráli a vy jste netancovali.“

J: A to by mě schválně zajímalo, jak se cítíte :-) !

V čem má roudnická farnost podle vás potenciál?

Z: V generaci dnešních dospívajících. V mladých akčních rodinách, které se nedávno přistěhovaly. Ve velkých a silných rodinách starousedlíků, kteří mají zkušenosti a nadhled. V místě kostela a kláštera, které má hodně svérázného a uhrančivého ducha. A troufám si říct, v Klášterním klubu.

J: Z mládeže, která se kolem fary pohybuje, jsem nadšený. Věřím, že jim to takhle půjde dál a budou pro sebe těžit z jedinečnosti tohoto místa a budou to předávat dál, kamkoli se v životě dostanou. Budu se opakovat, ale: Má to cenu.

Je Pucinka pana faráře rozmazlená?

Z: Nechutně.

J: Ale těžko říct, s námi se moc nebaví.

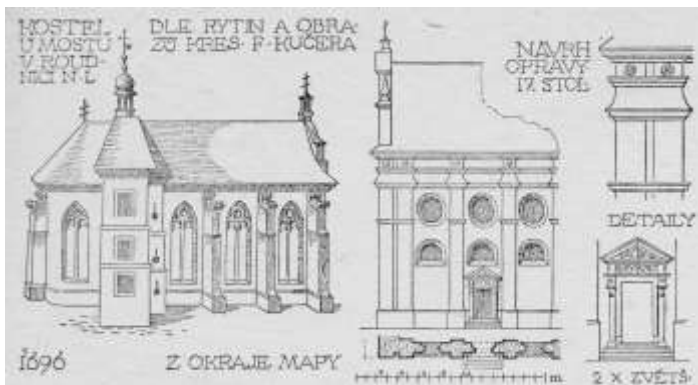
Já to věděla. :-) Děkuju vám moc za rozhovor a hlavně za vaše nasazení pro farnost. Pěkně jste to tu rozhýbali, je to radost!

Klára Janošová

HISTORIE

Kostelík u mostu

V archivu roudnické farnosti byl nedávno objeven vzácný a zřejmě dosud nepublikovaný **rukopis Františka Kučery** o kostele sv. Václava pod mostem. Nejprve si v krátkosti představme onoho autora.

František Kučera se narodil r. 1866, učil a později vedl měšťanské školy chlapecké, byl členem městského zastupitelstva, tajemníkem Podřipského muzea a redaktorem jeho periodika Podřipský muzejník. Působil v dobrovolných spolcích a za svůj život napsal mnoho článků o dějinách Roudnice nad Labem. Zemřel v roce 1949.

„Jest tomu 100 let, co nenávratně zmizel z povrchu zemského roudnický kostelík, původně zasvěcený sv. Václavu, stojící při labském břehu pod hradem vedle vjezdu na starý most. Tímto článkem chceme obnoviti paměť na zašlé umělecké dílo stavitelské, které po dobu téměř 540 let bylo ctihodným svědkem dějů a tužeb českého lidu, sdílejíc s městem všechny jeho události, ať slavné či zlé. Své úsudky o stavbě čerpáme ze dvou pozdních půdorysů a podélného řezu s několika zápisy, uložených v zámeckém archivu, dále z obrázků, datovaných 1696 – 1841; doklady z předešlých století nahrazujeme si porovnáváním detailů z těchto pramenů s tvaroznalstvím podobných výtvorů příslušné doby.

Jak známo, byla Roudnice poddanským městem pražských biskupů, z nichž biskup Jan IV. z Dražic (1301 - 1343) nejvíce se proslavil svými velkolepými stavbami v městě. Farní kostel, postavený již dříve nad rudným pramenem, dal biskup Tobiáš z Bechyně po r. 1278 ohraditi pro obranu při vpádu nepřítele (takovému ohražení se říkalo kostelec), a ten uzavíral v sobě též hřbitov. Biskup Jan IV. z Dražic v roce 1310 (podle starého zápisu) shledal, že roudnický kostelec nehodí se za hřbitov, i rozkázal děkanu kraje řípského, aby mimo kostelec kapli a hřbitov zřídil, zvláště pro čas válečný. Prof. Augustin Sedláček usuzuje, že tak snad vznikl kostel sv. Václava pod hradem. Ale právě prostor, kde tento kostel byl postaven, naprosto nebyl ani vhodný, ani volný, ani dostatečný pro větší hřbitov; kromě toho byl by v době povodně vodou zatopen. Byl tu odedávna čilý přívoz přes řeku a stála tu skupina domků rybářů a přívozníků. Proto původní hřbitov zůstal, kde byl od počátku.“

pokračování příště

Filip J.K.V. Uzel

CO BUDE

STARTUJEME SETKÁVÁNÍ MAMINEK

Milé maminky a milé děti, tak už nadešel čas a osmělila jsem se... Vídáme se při mši svaté, ale rádi bychom vás poznali víc a vídali se s vámi pravidelně i jinak. A tak než děti zaplují do výuky náboženství a skamarádí se tam, mohli bychom se těšit ze setkávání nejmenších (0-6let). A nejde jen o děti... i my, maminky, zažíváme podobné radosti a starosti, a tak se můžeme společně modlit a být si navzájem povzbuzením. Na konkrétní podobě, frekvenci a času setkávání se dohodneme **na první schůzce ve středu 17. 2. V 10.00 na faře**. Kdyby se vám tento termín nehodil, ale máte zájem se setkávat, ozvěte se. Těšíme se na vás! :)

Klára Janošová

736 285 892

DĚTSKÁ SEZNAMKA :

VIKARIÁTNÍ POUŤ K BRÁNĚ MILOSRDENSTVÍ DO SLANÉHO

Společně s ostatními farnostmi podřípského vikariátu chceme ve Svatém roce milosrdenství podniknout pouť ke Svaté bráně v karmelitánském klášteře ve Slaném, a to **2. dubna**, v sobotu před Druhou nedělí velikonoční – nedělí Božího milosrdenství.

Vyjeli bychom brzy po obědě. Ve Slaném se nám nejprve otevře k prohlídce děkanský kostel sv. Gotharda. Odtud pěšky doputujeme do kláštera, kde nám bosí karmelitáni nabídnou společnou přípravu ke svátosti smíření a poslouží jako zpovědníci spolu s kněžími vikariátu. Pouť završí slavení mše svaté.

Poutníci tak mohou posunout svoji velikonoční svátost smíření právě na tuto zvláštní příležitost.

Další potřebné informace budou včas poskytnuty v ohláškách.

Martin Brousil

Postní almužna 2016

Přichází postní doba, během které se my křesťané můžeme navrátit k starobylé tradici – postní almužně. Již mnoho let jí pořádají v Anglii, Belgii, Německu, Rakousku, dokonce i v Polsku, na Slovensku a na Ukrajině. Zabydla se i v České republice - letos se uskuteční již po osmé. Získané finanční prostředky použije církev prostřednictvím Charity na pomoc lidem v nouzi, nebo přímo potřebným lidem ve farnosti.

V minulém roce sbírka v naší farnosti vynesla celkem 8 400 Kč, které byly rozděleny potřebným farníkům. Farní charita Roudnice nad Labem se společně s Římskokatolickou farností Roudnice nad Labem opět zapojuje do této akce.

Princip almužny je velice jednoduchý: peníze za požitky, které si během postního období odřeknete, ukládáte do papírové pokladničky - postničky. Je mnoho možností, jak se můžete něčeho příjemného zříci ve prospěch druhých: například omezit kouření, alkohol, kávu, sladkosti, zábavu, televizi, zbytečné brouzdání po internetu, luxus nebo jiné věci, jež nejsou pro život nezbytně nutné. Schránka pro Postní almužnu je také vhodná jako nástroj pro formování dětí při společné večerní modlitbě nebo při výuce náboženství. Můžete také připojit prosby za konkrétní nemocné, trpící, hladové, či postižené různými katastrofami. Tím, že se omezíte ve své spotřebě, prospěte jiným a obohatíte sami sebe. Postničky budou k dispozici od začátku postní doby v kostele, v Klášterním klubu, případně na charitě a odevzdat je můžete na velikonoční neděli 27. března 2016, nebo do konce března 2016 v sídle Farní charity Roudnice n. L., v Riegrově ul. 652. Po ukončení sbírky farní charita společně s duchovním správcem farnosti rozhodnou, jakým způsobem a komu bude získaná „almužna“ přidělena.

Půst obnovuje naše duchovní síly a umožňuje nám vnímat Krista v potřebách našich bližních.

Marcela Lysáčková, Farní charita Roudnice n. L.

masopustní jarmark v klášteře

Odskočte si na chvíli z masopustního veselí do klidu, pořídít si pár ručně vyrobených dárků a ochutnat domácí dobrotu z dílny šikovných dam z okolí. K tomu káva a jiné občerstvení v Klášterním klubu, vše v pozoruhodném prostředí bývalého augustiniánského kláštera.

*

úterý 9. 2. 2016

14.00 – 18.30

vstup Klášterním klubem

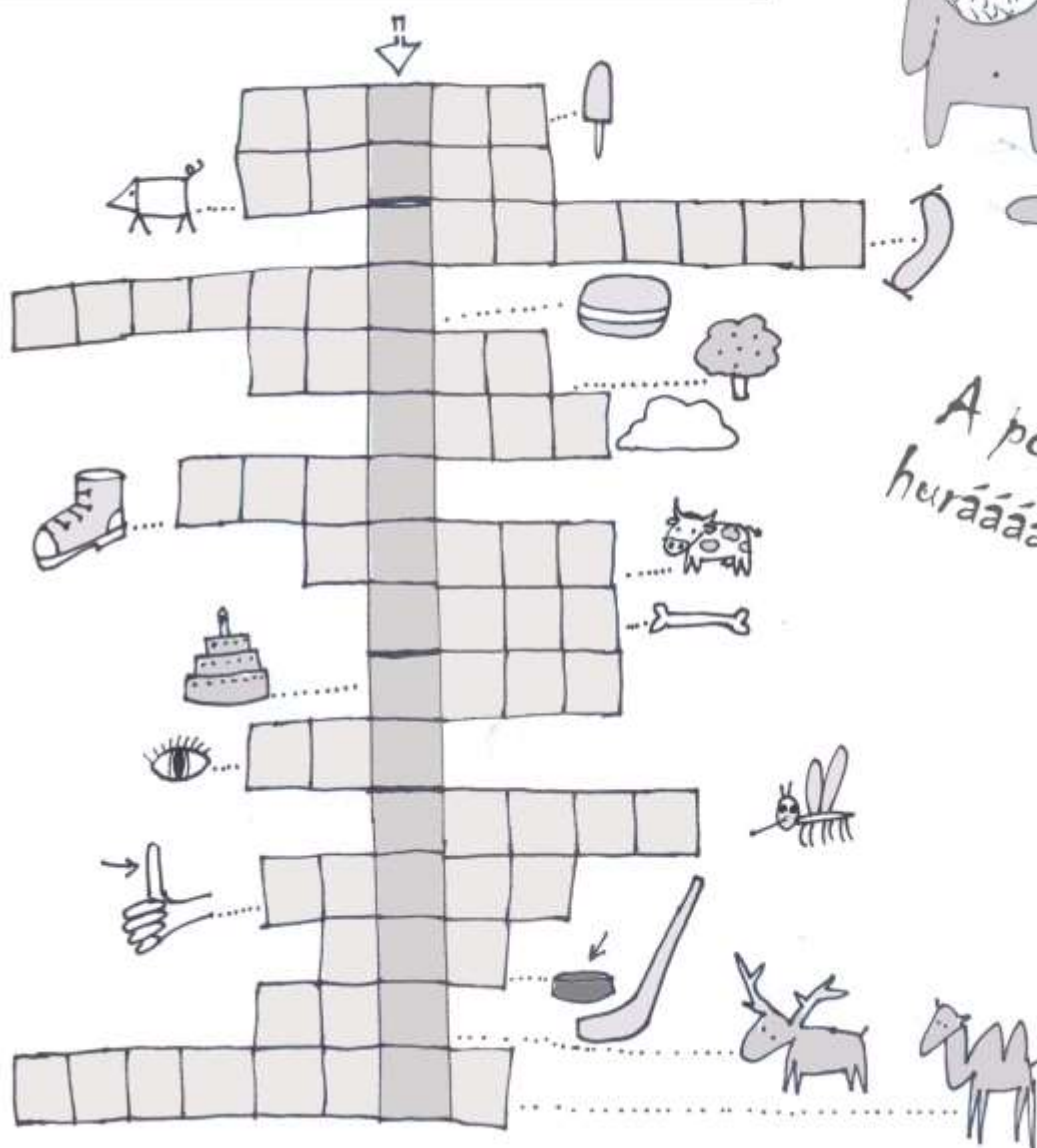
(velká vrata nad kostelem v ul. Komenského)

www.farnostroudnice.cz

Pucinka

masopust

A po masopustu
huráááá ...

PROGRAM

Ohlášky, které si nemusíte zapamatovat...

Po 8. 2. 18.00 mše sv. se studenty Arcibiskupského gymnázia, kostel Roudnice, celebruje Ludvík Grundman OP

Út 9. 2. Masopustní jarmark v klášteře

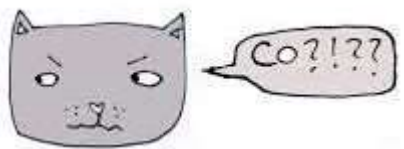
St 10 2. Popeleční středa, 18.00 mše sv. kostel Roudnice

12. – 14. 2. První postní víkend s gregoriánským chorálem

St 17. 2. Setkání maminek – úvodní schůzka, 10.00 probošství

Po 22. 2. 18.00 mše sv. se studenty Arcibiskupského gymnázia, kostel Roudnice, celebruje Ludvík Grundman OP

Pravidelně se zpovídá v Roudnici půl hodiny před každou mší sv. s výjimkou neděle. O tuto službu lze také požádat po mši sv. (především mimo Roudnici) nebo si domluvit individuální termín.

➤ **VŠECHNA ČÍSLA ZPRÁV JSOU KE STAŽENÍ na webu v sekci „O nás“: <http://www.farnostroudnice.cz/o-nas/farni-zpravy/>**

Římskokatolická farnost Roudnice n/L

Komenského 174

www.farnostroudnice.cz, Facebook/Klasterroudnice

kněz Martin Brousil, farnost.rce@seznam.cz, 608982813